

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Miroslav Beinhauer: Úspěch Hábova šestinotónového harmonia mě moc těší

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 28.10.2025 11:04, Datum importu: 28.10.2025 11:41, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Klára Skalková, Rubrika: RozhovorPlus, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

„Větší smysl mi dává hudba, která vzniká teď pro tento **den**.“

„Nešel jsem do nahrávání Hábova opusu s vizí jakéhokoli profitu.“

„Bylo pro mě fascinující vidět, že stále vzniká hudba, která odráží nálady dneška.“

Cesta Miroslava Beinhauera začala tradičním způsobem studia stěžejního klavírního repertoáru na Janáčkově akademii múzických umění. Během studií v Rakousku a Belgii se však probudila jeho vášeň k soudobé hudbě, které se věnuje dodnes. Je to zároveň jediný hráč na světě, který ovládá hru na šestinotónové harmonium Aloise Háby. Svě umění předvede nejprve 30. října v Atriu Žižkov po boku rakouského hudebního skladatele Klause Langa a poté na závěrečném koncertu MusicOlomouc ve světové premiéře koncertu Františka Chaloupky. V rozhovoru pro portál KlasikaPlus.cz jsme si povídali o jeho vášni k soudobé hudbě, studiích a samozřejmě i o Hábově harmoniu.

Na konci října vás čeká koncert s Klausem Langem. Co může publikum od koncertu očekávat?

S hudbou Klause Langa jsem se setkal už před lety a okamžitě si mě získala. Požádal jsem jej, zda by mi nezkomponoval skladbu pro šestinotónové harmonium. Po našem osobním setkání jsme zjistili, že si rozumíme i osobnostně a naše spolupráce se prohloubila. Klaus mi napsal i další skladby včetně skladby pro cello a klavír pro naše duo Lorenz/Beinhauer s Matthiasem Lorenzem. Zjistil jsem, že je Klaus také skvělý varhaník, a tak naše spolupráce pokračuje i na interpretační bázi. Ta vyvrcholí společnými koncerty v Praze v Atriu Žižkov a další **den** v Koncertní síni sv. Ducha v Krnově. Program je složený právě ze skladeb Klause Langa pro varhany a klavír a je skvělý! Posluchači na koncertě uslyší různé kombinace těchto dvou nástrojů. Je sestavený cyklicky z pohledu kombinace nástrojů – sólové varhany, sólový klavír, poté dohromady oba nástroje, pak čtyřručně varhany, čtyřručně klavír, pak opět varhany s klavírem a poté zpět na sólové skladby obou nástrojů. Moc se na to těším!

Čím vás oslovuje hudba Klause Langa?

To se těžko popisuje. Jeho hudba je veskrze tichá a klidná, vnímám, že je absolutní, nemá žádný mimohudební námět. Zároveň ale vím, že Klaus je velkým milovníkem přírody. Když zrovna neskládá nebo neučí, tak chodí po horách. Přijde mi, že jeho hudba je tím inspirovaná ve smyslu krásy a čistoty. Může se zdát neurčitá na první poslech, ale je vlastně jasná, libozvučná a melodická, což je z mého pohledu unikátní. Má osobitý styl, který je pro posluchače snadno rozpoznatelný.

Hezké... Co vás na nastudovávání nových skladeb baví? Kde vidíte ty těžkosti? Člověk nemá k dispozici žádnou nahrávku, noty vidí poprvé v životě, nemáte to s čím porovnat... jak s tím pracujete?

Baví mě na tom všechno, co jste teď popsala. Jde o to samotné objevování. Člověk dostane noty, vidí je poprvé v životě a musí se s tím srovnat, uvědomit si, jaký bude mít skladba styl a atmosféru. V něčem je to samozřejmě těžké. Nemůžete si poslechnout žádnou jinou nahrávku a získat představu o skladbě. Na druhou stranu je ve stejné pozici i posluchač, který nemá možnost porovnání. Uvědomuju si, že je to velká zodpovědnost, ale zároveň taky v některých

aspektech opravdu osvobozující pocit.

To je pravda! Člověk k tomu může přistoupit individuálně. Tím pádem má i určitou svobodu volby. Pracuje na skladbě, dokud není sám se sebou spokojený.

Osobně bych to řekl trochu jinak. Pracuju na tom, dokud není premiéra. (smích) Většinou skladby vznikají na konkrétní koncert, termín je proto daný. Deadline je ale ten nejlepší bič. Když se datum blíží, snažíte se být na koncert co nejlépe připravený.

Předpokládám, že se tedy učíte velmi rychle?

Jsem k tomu donucen! (smích) Vlastně navazujeme na mozartovskou tradici, kdy se noty dostávaly k hudebníkům pár dní nebo i hodin dopředu. Dnes je máme samozřejmě dříve, ale musím se s tím naučit pracovat a všechno dobře rozplánovat. Samozřejmě bych je nejrady měl u sebe několik měsíců v předstihu, ale takhle to v praktickém životě jednoduše nefunguje.

V polovině listopadu vystoupíte na závěrečném koncertu **festivalu** MusicOlomouc, kde budete premiérovat další skladbu, a to Koncert pro klavír a cello od Františka Chaloupky. Kde vnímáte rozdíly v interpretaci soudobé hudby jako sólista a pak jako komorní hráč?

Nevnímám úplně rozdíl mezi komorní hrou a sólovým hraním na poli soudobé hudby. Tradice se starou hudbou a tou novou je stejná. Snažím se vždycky vycházet z notového materiálu, který mám k dispozici, ať už hraju starou nebo novou skladbu. V rámci **festivalu Ostravské dny**, které se konaly na konci srpna, jsem například provedl premiéru klavírního koncertu amerického skladatele Iana Davise, kde klavírní part byl napsán spíše nesólovým způsobem. Spolu s orchestrem jsem se snažil dotvořit potřebnou atmosféru, kterou ta samotná skladba potřebuje. Pokaždé se snažím vycházet z individuální podoby každé skladby. Výhodou spolupráce s živými skladateli je ta, že se s nimi člověk může spojit a prokonzultovat jejich skladbu. To je pro mě klíčové a velmi důležité. Někteří skladatelé jsou benevolentnější v interpretaci dané skladby a nechávají interpretům větší volnost. Mezi ně patří právě i František Chaloupka. Zato jiní skladatelé mají velmi konkrétní představu o znění své skladby, často to v partituru i podrobně určí. To je pro mě vlastně jednodušší, protože postupuju podle daných instrukcí. Většinou ale se skladateli spolupracuju dlouhodobě, a tedy si pak už později zvyknu na jejich styl psaní, a vím, co můžu očekávat. Na koncert v Olomouci se moc těším. Cellový part bude hrát můj dlouholetý komorní partner Matthias Lorenz a dirigovat bude Peter Vrabel, se kterým už jsem taky několikrát vystupoval. První zkouška je vždycky ta nejdůležitější. Věřím, že všichni přijdeme připravení, takže to bude opravdu příjemná spolupráce.

Kdybychom se vrátili na úplný začátek, kde se ve vás probudil zájem o soudobou hudbu?

To je naprosto úžasný příběh! Když jsem odcházel na Erasmus do Vídně, vybral jsem si profesora Jana Jiracka von Arnima, který je expertem na hudbu Ludwiga van Beethovena a Ference Liszta. Nastudoval jsem si proto Beethovenovu Sonátu Appassionata a několik skladeb od Liszta, abych z toho během mého půlročního pobytu ve Vídni vytěžil co nejvíce. Nastoupil jsem tehdy do třetího ročníku, ve němž bylo pro klavíristy povinné se přihlásit na předmět zvaný Soudobá klavírní literatura. Na první hodině jsme dostali na výběr ze dvou hromádek skladeb, jedna obsahovala skladby druhé vídeňské školy Schönberga, Berga a Weberna a druhá byla s evropskými skladateli zhruba z druhé poloviny dvacátého století. Během celého semestru jsme si je pak navzájem hráli a učili se, jak interpretovat novější hudbu. To byl pro mě důležitý aspekt, do té doby jsem toho totiž moc neznal. Druhý aspekt byl, že jsem se zapojil do jednoho projektu na MDW. Skladatelé totiž měli svůj koncert, na který sháněli hráče do orchestru. Tam jsem poznal, jak je příjemné spolupracovat se soudobými skladateli, kteří jsou na zkouškách a koncertě přítomní. Bylo pro mě fascinující vidět, že stále vzniká hudba, která vlastním způsobem odráží nálady dneška; vychází z přítomnosti. To je velmi důležité. Pro některé lidi, ať je klasická hudba sebekrásnější, je jednoduše odrazem minulosti; je to něco vzdáleného. Osobně mi dává větší smysl hudba, která vzniká dnes pro tento **den** pro dnešní nástroje a celkově využívá veškeré možnosti, které máme. Původně jsem přišel do Vídně, abych se zdokonalil v interpretaci hudby Liszta a Beethovena, ale odešel jsem hlavně s tím, že se mi otevřel dosud nepoznaný svět moderní hudby. Od té doby jsem se tomu začal věnovat intenzivněji a setrávám v tom dodnes. Neznamená to ale, že bych odsuzoval skladatele, na kterých jsem vyrostl, jako například Chopin, Mozart nebo Beethoven. Patří však v mém repertoáru k minoritě.

A váš zájem o šestinotónové harmonium se objevil kdy?

Je to naprosto fascinující nástroj. Dostal jsem se k němu úplnou náhodou přes **Ostravské centrum nové hudby**, které v roce 2018 uvádělo v premiéře šestinotónovou operu Aloise Háby Přijď království tvé. Jediným nástrojem v orchestru, který ladí ze své přirozenosti v šestinotónech je právě harmonium. Tehdy sháněli někoho, kdo by se toho

partu ujal. Nebylo to lehké. Kromě této opery existoval už jenom jediný Hábův opus se skladbami pro harmonium, který ale nebyl nikdy nahrán. Neexistuje ani žádná instruktivní literatura, navíc systém celého harmonia je úplně rozdílný od dnešních klávesových nástrojů. Bylo to náročné, ale hra na šestinotónové harmonium mě nesmírně zaujala. V tu chvíli mi to přišlo atraktivní a drží se mě to doteď. Je to určité vystoupení ze zajetých kolejí.

Plánujete další projekty s harmoniem?

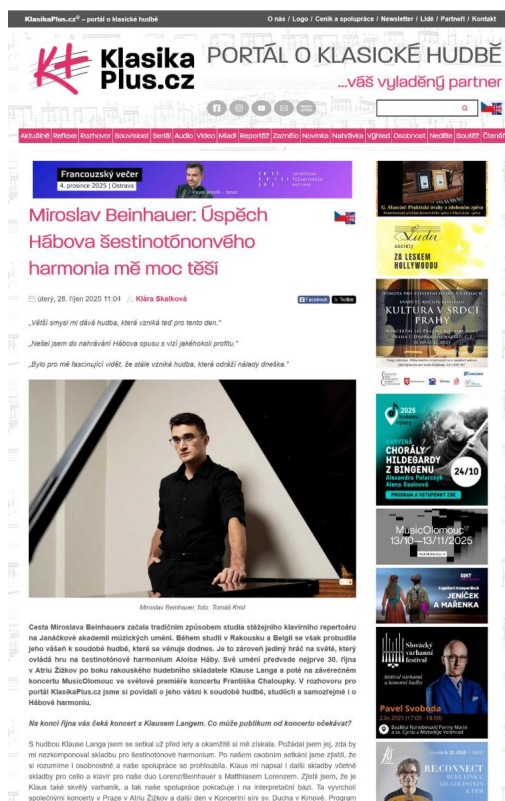
I když jsem po provedení opery ještě neuměl pořádně hrát na harmonium – hrál jsem na něj tehdy dva měsíce a na klavír hraju od tří let – věděl jsem, že jsem jediný, kdo ho víceméně ovládá. Umím na něj hrát nejlépe, ať už to zní jakkoliv zvláštně nebo ne. Řekl jsem si, že pokud existuje jediný opus k harmoniu, tak bych ho mohl nahrát. Na tento nápad mě vlastně přivedla Renáta Spisarová z Ostravského centra. Žil jsem tehdy v Ostravě, ale na pár měsíců jsem se přestěhoval do Prahy. Denně jsem chodil cvičit na harmonium do Českého muzea hudby, kde je nástroj součástí stálé expozice. Po dvou měsících jsem opus nahrál a zveřejnil. Od té doby se mi začali ozývat různí skladatelé z celého světa, organizátoři **festivalů** a akcí. Začali se pro něj psát nové skladby od nejrozumnějších skladatelů z Česka i zahraničí, které pak uvádím. Původně jsem od tohoto projektu nic neočekával a nešel jsem do něj s vizí jakéhokoli profitu, ale jeho úspěch mi činí opravdovou radost.

Vnímáte rozdíl v přístupu k soudobé hudbě v Čechách a v zahraničí?

Na základě mých zkušeností mohu srovnat jen studium v Česku a na Královské konzervatoři v belgickém Gentu. Tam je nová hudba součástí výuky a patří do běžného života všech studentů a muzikantů. V Belgii jsem poznal, jak je vše provázané. Systém mi celkově přišel inovativnější a otevřený více možnostem. V Česku jsem poznal spíše konkrétní osobnosti ve školství, které byli k nové hudbě otevření a neodsuzovali ji. Připadalo mi, že v Belgii k nové hudbě přistupují celkově méně skepticky. Stačí se podívat na koncertní řady různých **festivalů** a orchestrů. Často jsou uváděna díla soudobých skladatelů v rámci koncertů nebo mají i samostatné koncerty a řady. Ve vyspělých evropských zemích je uvádění nových skladeb běžnější než třeba v Česku. Nejsem ale dramaturg, nedokážu tedy zhodnotit důvody, proč tomu tak je.

Na co se nejvíce těšíte v blízké době?

Byl bych velmi rád, aby to pokračovalo tak jako dosud. Když jsem byl studentem, mým snem bylo žít se hrou na klavír, a to se mi teď i plní. Jsem za to opravdu vděčný.

je složený právě ze skladeb Klause Langa pro varhany a klavír a je skvělý! Posluchači na koncertě uslyší různé kombinace těchto dvou nástrojů. Je sestavený cyklicky z pohledu kombinace nástrojů – sólové varhany, sólový klavír, poté dohromady oba nástroje, pak čtyřručně varhany, čtyřručně klavír, pak opět varhany s klavírem a poté zpět na sólové skladby obou nástrojů. Moc se na to těším!

Foto/zdroj: Facebook M. Beinhauera

Čím vás oslovuje hudba Klause Langa?

To se těžko popisuje. Jeho hudba je veskrze tichá a klidná, vnímám, že je absolutní, nemá žádný mimohudební námět. Zároveň ale vím, že Klaus je velkým milovníkem přírody. Když zrovna neskládá nebo neučí, tak chodí po horách. Přijde mi, že jeho hudba je tím inspirovaná ve smyslu krásy a čistoty. Může se zdát neurčitá na první poslech, ale je vlastně jasná, libozvučná a melodická, což je z mého pohledu unikátní. Má osobitý styl, který je pro posluchače snadno rozpoznatelný.

Hezké... Co vás na nastudovávání nových skladeb baví? Kde vidíte ty těžkosti? Člověk nemá k dispozici žádnou nahrávku, noty vidí poprvé v životě, nemáte to s čím porovnat... jak s tím pracujete?

Baví mě na tom všechno, co jste teď popsala. Jde o to samotné objevování. Člověk dostane noty, vidí je poprvé v životě a musí se s tím srovnat, uvědomit si, jaký bude mít skladba styl a atmosféru. V něčem je to samozřejmě těžké. Nemůžete si poslechnout žádnou jinou nahrávku a získat představu o skladbě. Na druhou stranu je ve stejné pozici i posluchač, který nemá možnost porovnání. Uvědomuju si, že je to velká zodpovědnost, ale zároveň taky v některých aspektech opravdu osvobozující pocit.

To je pravda! Člověk k tomu může přistoupit individuálně. Tím pádem má i určitou svobodu volby. Pracuje na skladbě, dokud není sám se sebou spokojený.

Osobně bych to řekl trochu jinak. Pracuju na tom, dokud není premiéra. (smích) Většinou skladby vznikají na konkrétní koncert, termín je proto daný. Deadline je ale ten nejlepší bič. Když se datum blíží, snažíte se být na koncert co nejlépe připravený.

AktuálněPlus

Vítězem letošní Nedbalovy mezinárodní violové soutěže je Xunyu Zhou z Číny

26. říjen 2025 22:46

V neděli 26. října na půdě Pražské konzervatoře vyvrcholila sedmá Mezinárodní violová soutěž Oskara Nedbala. V osmnáctihlavém poli semifinalistů...

[Číst dál...](#)

Letošní Operalia zná své vítěze. Hlavní laureátka vystoupí v březnu v Praze

26. říjen 2025 22:14

Finále mezinárodní pěvecké soutěže Operalia, které se konalo 26. října v Sofii, představilo letošní laureáty v kategoriích...

[Číst dál...](#)

Zdeněk Bláha (1929–2025)

23. říjen 2025 12:39

V úterý 21. října zemřel v Horní Bříze u Plzně dudák, upravovatel lidových písní, zakladatel folklorního souboru...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Letošní Operalia zná své vítěze. Hlavní laureátka vystoupí v březnu v Praze

26. říjen 2025 22:14

Finále mezinárodní pěvecké soutěže Operalia, které se konalo 26. října v Sofii, představilo letošní laureáty v kategoriích...

[Číst dál...](#)

Až na konec světa (44) Dobře utajený současník. Dirigent a umělecký ředitel Günther Herbig

24. říjen 2025 14:30

„Narozen do sudetské, německy hovořící rodiny, strávil v Aussig neboli v Ústí nad Labem úvodních patnáct let...

Foto: Jakub Joch / Moravský podzim

Předpokládám, že se tedy učíte velmi rychle?

Jsem k tomu donucen! (smích) Vlastně navazujeme na mozartovskou tradici, kdy se noty dostávaly k hudebníkům pár dní nebo i hodin dopředu. Dnes je máme samozřejmě dříve, ale musím se s tím naučit pracovat a všechno dobře rozplánovat. Samozřejmě bych je nejraději měl u sebe několik měsíců v předstihu, ale takhle to v praktickém životě jednoduše nefunguje.

V polovině listopadu vystoupíte na závěrečném koncertu festivalu MusicOlomouc, kde budete premiérovat další skladbu, a to Koncert pro klavír a cello od Františka Chaloupky. Kde vnímáte rozdíl v interpretaci soudobého hudby jako sólista a pak jako komorní hráč?

Nevnímám úplně rozdíl mezi komorní hrou a sólovým hraním na poli soudobé hudby. Tradice se starou hudbou a tou novou je stejná. Snažím se vždycky vycházet z notového materiálu, který mám k dispozici, ať už hraju starou nebo novou skladbu. V rámci festivalu Ostravské dny, které se konaly na konci srpna, jsem například provedl premiéru klavírního koncertu amerického skladatele Iana Davise, kde klavírní part byl napsán spíše nesólovým způsobem. Spolu s orchestrem jsem se snažil dotvořit potřebnou atmosféru, kterou ta samotná skladba potřebuje. Pokaždé se snažím vycházet z individuální podoby každé skladby. Výhodou spolupráce s živými skladateli je ta, že se s nimi člověk může spojit a prokonzultovat jejich skladbu. To je pro mě klíčové a velmi důležité. Někteří skladatelé jsou benevolentnější v interpretaci dané skladby a nechávají interpretům větší volnost. Mezi ně patří právě i František Chaloupka. Zato jiní skladatelé mají velmi konkrétní představu o znění své skladby, často to v partituru i podrobně určí. To je pro mě vlastně jednodušší, protože postupuju podle daných instrukcí. Většinou ale se skladateli spolupracuju dlouhodobě, a tedy si pak už později zvyknu na jejich styl psaní, a vím, co můžu očekávat. Na koncert v Olomouci se moc těším. Cellový part bude hrát můj dlouholetý komorní partner Matthias Lorenz a dirigovat bude Peter Vrábel, se kterým už jsem taky několikrát vystupoval. První zkouška je vždycky ta nejdůležitější. Věřím, že všichni přijdeme připravení, takže to bude opravdu příjemná spolupráce.

Foto/zdroj: Facebook M. Beinhauera

Kdybychom se vrátili na úplný začátek, kde se ve vás probudil zájem o soudobou hudbu?

To je naprosto úžasný příběh! Když jsem odcházel na Erasmus do Vídně, vybral jsem si profesora Jana Jíracka von Arnima, který je expertem na hudbu Ludwiga van Beethovena a Ference Liszta. Nastudoval jsem si proto Beethovenovu Sonátu Appassionata a několik skladeb od Liszta, abych z toho během mého půlročního pobytu ve Vídni vytěžil co nejvíce. Nastoupil jsem tehdy do třetího ročníku, ve němž bylo pro klaviristy povinné se přihlásit na předmět zvaný Soudobá klavírní literatura. Na první hodině jsme dostali na výběr ze dvou hromádek skladeb, jedna obsahovala skladby druhé vídeňské školy Schönberga, Berga a Webera a druhá byla s evropskými skladateli zhruba z druhé poloviny dvacátého století. Během celého semestru jsme si je pak navzájem hráli a učili se, jak interpretovat novější hudbu. To byl pro mě důležitý aspekt, do té doby jsem toho totiž moc neznal. Druhý aspekt byl, že jsem se zapojil do jednoho projektu na MDW. Skladatelé totiž měli svůj koncert, na který sháněli hráče do orchestru. Tam jsem poznal, jak je příjemné spolupracovat se soudobými

„Narozen do sudetské, německy hovořící rodiny, strávil v Aussig neboli v Ústí nad Labem úvodních patnáct let...“

[Číst dál...](#)

Vzdělání doplněno. Cerhova Zrcadla na Hudebním fóru Hradec Králové

23. říjen 2025 09:18

„V hledišti se usadili lidé, kteří dobře věděli, na co jdou a co mohou čekat.“ „Provedení Zrcadel...“

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Jeníček s Mařenkou se dočkali. Plzeňská inscenace je pěkná, snad jen dvě vřady...

22. říjen 2025 09:21

„Hostující režisér Štěpán Pácl akcentoval v pohádkovém příběhu dva aspekty – sociální a psychologický.“ „Richard Samek si...“

[Číst dál...](#)

Padesát let. Vždy v úterý

22. říjen 2025 11:12

„Že ve sboru zpívá desítka žen, které v něm působí od počátku až dosud, je už opravdu hodno...“

[Číst dál...](#)

Pohledem Petra Vebera (69) Tři opery, tři světy. Janáček, Ostrčil a Glass

23. říjen 2025 17:30

„Finále Jenůfy v režii Martina Glasera je jedním z nejzdařilejších divadelních řešení závěrečné katarze této opery.“ „I kdyby se...“

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Miroslav Beinhauer: Úspěch Hábova

skladatel, kteří jsou na zkoušce a koncerte přítomni. Bylo pro mě fascinující vidět, že stále vzniká hudba, která vlastním způsobem odráží náladu dneška; vychází z přítomnosti. To je velmi důležité. Pro některé lidi, ať je klasická hudba sebekrásnější, je jednoduše odrazem minulosti; je to něco vzdáleného. Osobně mi dává větší smysl hudba, která vzniká dnes pro tento den pro dnešní nástroje a celkově využívá veškeré možnosti, které máme. Původně jsem přišel do Vídně, abych se zdokonalil v interpretaci hudby Liszta a Beethovena, ale odešel jsem hlavně s tím, že se mi otevřel dosud nepoznaný svět moderní hudby. Od té doby jsem se tomu začal věnovat intenzivněji a setrávám v tom dodnes. Neznamená to ale, že bych odsuzoval skladatele, na kterých jsem vyrostl, jako například Chopin, Mozart nebo Beethoven. Patří však v mém repertoáru k minoritě.

A váš zájem o šestitónové harmonium se objevil kdy?

Je to naprosto fascinující nástroj. Dostal jsem se k němu úplnou náhodou přes Ostravské centrum nové hudby, které v roce 2018 uvádělo v premiéře šestitónovou operu Aloise Háby Příjď království tvé. Jediným nástrojem v orchestru, který ladí ze své přirozenosti v šestitónech je právě harmonium. Tehdy sháněli někoho, kdo by se toho partu ujal. Nebylo to lehké. Kromě této opery existoval už jenom jediný Hábův opus se skladbami pro harmonium, který ale nebyl nikdy nahrán. Neexistuje ani žádná instruktivní literatura, navíc systém celého harmonia je úplně rozdílný od dnešních klávesových nástrojů. Bylo to náročné, ale hra na šestitónové harmonium mě nesmírně zaujala. V tu chvíli mi to přišlo atraktivní a drží se mě to dodě. Je to určitě vystoupení ze zajatých kolejí.

Plánujete další projekty s harmoniem?

I když jsem po provedení opery ještě neuměl pořádně hrát na harmonium – hrál jsem na něj tehdy dva měsíce a na klavír hraju od tří let – věděl jsem, že jsem jediný, kdo ho víceméně ovládá. Umím na něj hrát nejlépe, ať už to zní jakkoliv zvláštně nebo ne. Řekl jsem si, že pokud existuje jediný opus k harmoniu, tak bych ho mohl nahrát. Na tento nápad mě vlastně přivedla Renáta Spisarová z Ostravského centra. Žil jsem tehdy v Ostravě, ale na pár měsíců jsem se přestěhoval do Prahy. Denně jsem chodil cvičit na harmonium do Českého muzea hudby, kde je nástroj součástí stálé expozice. Po dvou měsících jsem opus nahrál a zveřejnil. Od té doby se mi začali ozývat různí skladatelé z celého světa, organizátoři festivalů a akcí. Začali se pro něj psát nové skladby od nejruznějších skladatelů z Česka i zahraničí, které pak uvádím. Původně jsem od tohoto projektu nic neočekával a nešel jsem do něj s vizí jakéhokoli profitu, ale jeho úspěch mi činí opravdovou radost.

Foto/zdroj: ZUŠ Kojetín

Vnímáte rozdíl v přístupu k soudobé hudbě v Čechách a v zahraničí?

Na základě mých zkušeností mohu srovnat jen studium v Česku a na Královské konzervatoři v belgickém Gentu. Tam je nová hudba součástí výuky a patří do běžného života všech studentů a muzikantů. V Belgii jsem poznal, jak je vše provázané. Systém mi celkově přišel inovativnější a otevřený více možnostem. V Česku jsem poznal spíše konkrétní osobnosti ve školství, které byli k nové hudbě otevření a neodsuzovali ji. Připadalo mi, že v Belgii k nové hudbě přistupují celkově méně skepticky. Stačí se podívat na koncertní řady různých festivalů a orchestrů. Často jsou uváděna díla soudobých skladatelů v rámci koncertů nebo mají i samostatné koncerty a řady. Ve vyspělých evropských zemích je uvádění nových skladeb běžnější než třeba v Česku. Nejsem ale dramaturg, nedokážu tedy zhodnotit důvody, proč tomu tak je.

Na co se nejvíce těšíte v blízké době?

Byl bych velmi rád, aby to pokračovalo tak jako dosud. Když jsem byl studentem, mým snem bylo žít s hrou na klavír, a to se mi teď i plní. Jsem za to opravdu vděčný.

harmonia mě moc těší

28. říjen 2025 11:04

„Větší smysl mi dává hudba, která vzniká teď pro tento den.“ „Nešel jsem do nahrávání Hábova opusu...

[Číst dál...](#)

Pavel Ostrý: Linek byl velkým skladatelem mezi malými

27. říjen 2025 13:46

„Čím se Linek odlišuje od svých současníků, je zejména časté užívání češtiny ve skladbách.“ „Chtěl bych potvrdit...

[Číst dál...](#)

Jakub Pikla: V závěru Otvírání studánek mi vždycky vyhrknou slzy

24. říjen 2025 11:00

„To, že zazní Mikeš z hor, není ani trochu náhodou, protože tato kantáta je pevně spjata s Kühnovým smíšeným...

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní vliv jako sbornírník Jiří Chvála. Za pětadesát let odchoval...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Simona Šaturová: Zpívání nesmí bolet

21. červen 2025 19:11

Sopranistka Simona Šaturová, která je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, zastává názor, že zpěv musí být naprosto přirozený,...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavění světa...

[Číst dál...](#)

Foto/zdroj: ZUŠ Kojetín

Sdílejte na: [Facebook](#) [Twitter](#)

Zveřejněno v: [RozhovorPlus](#)

Témata: [František Chaloupka](#) [Alois Hába](#) [Miroslav Beinhauer](#) [Atrium Žižkov](#) [MusicOlomouc](#)

Klára Skalková

Pianistka

Klára Skalková pochází z Mariánských Lázní. Je laureátkou mezinárodních soutěží, např. soutěže Nadace Bohuslava Martinů, mladého klavíru, Broumovské klávesy či d'le-de-France v Paříži a je držitelkou ceny Plzeňský Orfeus. Vystoupila jako sólistka se Západočeským symfonickým orchestrem, Karlovarským symfonickým orchestrem a s Janáčkovou filharmonií. V létě působí jako korepetitorka na Ševčíkově akademii. Poprvé se setkala s hudbou díky svým rodičům hudebníkům. Klavír jí představila její maminka, která ji později připravila na studia na Pražské konzervatoři. Od roku 2024 je studentkou Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni. Během studií v Praze získala jednorázové stipendium od Yamaha Music Foundation. Nyní ji finančně podporuje Kellner Family Foundation.

Příspěvky od Klára Skalková

- Jan Jiraský: Je třeba si uvědomit, proč jdu hrát
- Ayla Bártová: Na jinou než klasickou hudbu se někdy kouká skrz prsty
- Justus Eichhorn: Beethoven je jedním z nejvíce fascinujících skladatelů
- Barbora Jodas: Nejsem kariéristka, jen ráda pracuju
- Simon Trpčeski: Saint-Saënsova hudba je přístupná. Není ale lehké ji hrát

Více z této rubriky

- Pavel Ostrý: Linek byl velkým skladatelem mezi malými
- Jakub Píkl: V závěru Otvírání studánek mi vždycky vyhrnou slzy
- Tadeáš Hoza: Pisně bez prožitku jsou jen prázdná slova
- Tomáš Kačo: Improvizace je svoboda. V rámci stylu, který hrají, špatná nota neexistuje
- Haasovci: Martinů jsme objevovali pomalu, po malých soustech
- Tomáš Pálka: Hudba a terapie se dokonale doplňují
- Helen Charlston: Hudba je jen jedna. Ať je to Purcell, nebo Coldplay
- Lydía Kavina a Martin Jaroš: Hrát na téremin je jako balancovat na laně
- Zsolt Hamar: Dejme si aspoň tři roky klidu a pohody, pracujme a až pak hodnotme
- Vanda Martáková: Mancini je nadčasový. Radí zpěvákům, pěstuje vkus diváků

AudioPlus

AudioPlus | Robert Kružík: K Janáčkově mám jako Brňák úzký vztah

13. říjen 2025 08:04

Jednou za deset let Nadace Leoše Janáčka uděluje Cenu sira Charlese Mackerrase. Jejím druhým laureátem se v říjnu...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Eva Strejcová: Chopin mě i po varšavské soutěži baví

11. říjen 2025 08:53

Mezi šestašedesáti klavíristy, vybranými na jaře z rekordního počtu více než šesti set přihlášených z celého světa, byla studentka...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Tomáš Hanus: Ve Vídni chtějí Prodanou nevěstu jako stálou součást repertoáru

6. říjen 2025 16:05

Tomáš Hanus, dosluhující umělecký šéf Velšské národní opery v Cardiffu a hlavní hostující dirigent Islandského symfonického orchestru, připravil...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Klasika v souvislostech (101)

Johann Strauss Sohn, král valčíků a mistr operety

25. říjen 2025 12:30

„Johann Strauss mladší začínal jako devatenáctiletý s vlastním orchestrem jako mladický konkurent zavedeného otcova tělesa.“ „Pověst operety jako...

[Číst dál...](#)

Až na konec světa (44) Dobře utajený současník. Dirigent a umělecký ředitel Günther Herbig

24. říjen 2025 14:30

„Narozen do sudetské, německy hovořící rodiny, strávil v Aussig neboli v Ústí nad Labem úvodních patnáct let...

[Číst dál...](#)

Dobrodružství Petra Věhory

